ഖുത്ബ നമ്പർ

32

10-08-2012

بسم الله الرحمن الرحيم ○ نحمده ونصلي على رسوله الكريم ○ وعلى عبده المسيح الموعود

ജുമുഅ ഖുത്ബ

ഹദ്റത്ത് മിർസാ മസ്റൂർ അഹ്മദ്

ഖലീഫത്തുൽ മസീഹ് അൽഖാമിസ് ایدہ اللہ تعالیٰ بنصرہ العزیز

വിവർത്തനം: എം. നാസിർ അഹ്മദ് കൊടിയത്തൂർ

അല്ലാഹുവിന്റെ യഥാർത്ഥ ദാസരായിത്തീരുക

وَاِذَا سَاَلَكَ عِبَادِیْ عَنِّیْ فَاِنِّیْ قَرِیْبٌ ؕ اُجِیْبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ
اِذَا دَعَانِ ۙ فَلْیَسْتَجِیْبُوْا لِیْ وَلْیُؤْمِنُوْا بِیْ لَعَلَّهُمْ یَرْشُدُوْنَ ﴿۱۸۷﴾

ഈ ആയത്തിന്റെ വിവർത്തനം ഇപ്രകാരമാണ്. എന്റെ ദാസർ എന്നെക്കുറിച്ച് നിന്നോട് ചോദിക്കുമ്പോൾ, തീർച്ചയായും ഞാൻ അടുത്തു തന്നെയാണ്. ദുആ ചെയ്യുന്നവർ എന്നെ വിളി ക്കുമ്പോൾ അവരുടെ ദുആയ്ക്ക് ഞാൻ മറുപടി നൽകുന്നു. അതിനാൽ അവരും എന്റെ വാക്കുകൾക്ക് ഉത്തരം നൽകേണ്ടതാണ്. എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അവർക്ക് നേർമാർഗ്ഗം ലഭിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി.

അനുഗൃഹീത റമദാൻ മാസം വന്നു. രണ്ടു പത്തുകൾ കഴിയുകയും ചെയ്തു. ഈ ഇരുപത് ദിവസം അതിശീഘ്രം കഴി ഞ്ഞു കടക്കുകയുണ്ടായി. അവസാനത്തെ പത്ത് തുടങ്ങിയിരി ക്കുകയാണ്. റമദാനിലെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കുവാനായി പ്രാർത്ഥിക്കാൻ അപേക്ഷിച്ചു കൊണ്ടുള്ള പല കത്തുകളും എനിക്ക് ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മുലാഖാത്ത് വേളയിലും ജനങ്ങൾ ഇതു പറയാറുണ്ട്. റമദാനിൽ നിന്നും കൂടുതൽ കൂടുതൽ പ്രയോജനമെടുക്കാൻ എങ്ങനെ കഴിയുമെന്ന ചിന്ത എപ്പോഴും ഒരു വിശ്വാസിക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഒരു അഹ്മദിക്ക് ഇങ്ങനെയുള്ള ചിന്ത ഇല്ലെങ്കിൽ വാഗ്ദത്ത മഹ്ദീ മസീഹിനെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം തന്നെ ഫലശൂന്യമാകുന്നതാണ്. ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ് (അ) നമ്മിൽ ഒരു വിപ്ലവം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനായിട്ടാണ് ആഗതരായിരിക്കുന്നത്. സൃഷ്ടിയെ സൃഷ്ടാവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തുന്ന വിപ്ലവമാണ് വരുത്താൻ ആഗ്രഹിച്ചത്. അത് നമ്മുടെ ചിന്താധാരയെ ദൈവവുമായി ഒരു ബന്ധം ഉണ്ടാക്കുന്നതിലേക്ക് തിരിച്ചുവിടുന്നതായിരിക്കണം. നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തെ ദൃഢപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അതിന്റെ നിലവാരം ഉയർത്തുന്നതിലേക്ക് നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ ക്ഷണിക്കുന്നതായിരിക്കണം. നമ്മുടെ ആത്മീയ നിലവാരം ഉയർത്തുന്നതോടൊപ്പം സൃഷ്ടികളോടുള്ള കടമകൾ നിറവേറ്റുന്നതിലേക്കും നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയെ തിരിച്ചുവിടുന്നതായിരിക്കണം. നമ്മുടെ അവസ്ഥയിൽ പവിത്രമായ മാറ്റം വരുത്തുന്നതിന് സ്വയം ഒരാ ത്മ പരിശോധന നടത്തുന്നതിലേക്ക് ശ്രദ്ധ തിരിക്കുന്നതായിരിക്കണം.

മുകളിൽ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കുന്നതിനായി നാം ഏതെല്ലാം മാർഗ്ഗങ്ങളാണ് സ്വീകരിക്കേണ്ടത് എന്നതിലേക്കും നമ്മേ ചിന്തിപ്പിക്കുന്നതാകേണ്ടതാണ്. ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാം നമ്മിൽ ഉണ്ടാകുമ്പോഴാണ് ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ ഇമാമിനെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന കാര്യത്തിലേക്ക് ശ്രദ്ധിക്കുന്നവരായി നാം മാറുകയുള്ളു. ഇടക്കിടയ്ക്ക് വിവിധ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ അല്ലാഹു വിവരിച്ച നന്മകൾ കരസ്ഥമാക്കുന്നതിലേക്ക് നമ്മെ ഉണർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കാനുള്ള അവസരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു എന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ വലിയ ഔദാര്യമാണ്. ഈ അവസരങ്ങളിൽ അതീവ പ്രാധാന്യവും ശ്രേഷ്ഠവുമായ ഒരവസരമാണ് അനുഗൃഹീത റമദാൻ. അനുഗൃഹീത റമദാനിൽ നമ്മിൽ ഒരു മാറ്റം വരുത്തണം എന്ന ചിന്ത നമ്മിൽ ഉണ്ടാകുന്നതും അതിനായി പരിശ്രമിക്കുന്നതും തീർച്ചയായും നമ്മുടെ സൗഭാഗ്യം തന്നെയാണ്. നമ്മുടെ പരിശ്രമങ്ങൾ വിജയിക്കുന്നത് അത് കരസ്ഥമാക്കാനായി അല്ലാഹു പറഞ്ഞുതന്ന മാർഗ്ഗങ്ങൾ നമ്മൾ സ്വീകരിക്കുമ്പോഴാണ്. നമ്മുടെ ഇഷ്ടപ്രകാരം, സ്വയം നിർമ്മിത മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ റമദാനിൽ നിന്ന് ഫലമെടുക്കാൻ സാധ്യമല്ല. മുമ്പ് ഒരു ഖുത്ബയിൽ പറഞ്ഞിരുന്നതുപോലെ നോമ്പെടുത്തതു കൊണ്ട് മാത്രമോ ബാഹ്യമായ നമസ്കാരം അനുഷ്ഠിച്ചതു കൊണ്ട് മാത്രമോ അല്ലാഹുവിന്റെ സാമീപ്യം കരസ്ഥമാകുന്നതല്ല. ഈ ബാഹ്യമായ കർമ്മങ്ങളും നിർബന്ധം തന്നെയാണ്. ഈ കർമ്മങ്ങൾ തീർച്ചയായും വേണം. അത്താഴം കഴിക്കലും നോമ്പ് തുറക്കലും എല്ലാം നിർബന്ധം തന്നെ. ഇതില്ലാതെ അല്ലാഹുവിലേക്ക് എത്തിച്ചേരാൻ സാധ്യമല്ല. കാരണം ഇങ്ങനെയെല്ലാം ചെയ്യണമെന്ന് അല്ലാഹു തന്നെയാണ് കൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ ബാഹ്യമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നിർബന്ധ കടമകളിൽ പെട്ടതുതന്നെയാണ്. ഇത് നിർവ്വഹിക്കാത്തവർ അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപ്പനകളെ നിഷേധിക്കുന്നവരാണ്. ദിക്റിന്റെ സദസ്സുകൾ സംഘടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, ചില ദിക്റുകൾ മാത്രം ചൊല്ലി ക്കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനെ പ്രാപിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്ന് പറയുന്നവർ തികച്ചും കളവാണ് പറയുന്നത്. സ്രഷ്ടാവിനോടുള്ള ആരാധനകൾ ഇതു മുഖേന പൂർത്തിയാവുന്നു എന്നും ആരാധനയുടെ ലക്ഷ്യം പൂർത്തിയാകുന്നു എന്നും അവർ പറയുന്നു. ഇത് ശരിയല്ല. ഇത് ലഭിക്കണമെങ്കിൽ തിരുനബി (സ) തന്റെ പരിശുദ്ധചര്യയിലൂടെ കാണിച്ചുതന്നതും തന്റെ ഉമ്മത്തിനെ ഉപദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ എല്ലാ കർമ്മങ്ങളും നിർബന്ധമായും അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതുമാണ്. എന്നാൽ ഈ ബാഹ്യമായ കർമ്മങ്ങളോടൊപ്പം തങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ പവിത്രമായ മാറ്റം വരുത്തിക്കൊണ്ട് അതിന്റെ ഉന്നത നിലവാരം നിലനാട്ടേണ്ട ആവശ്യം കൂടിയുണ്ട്. ഇത് ചെയ്യണമെന്നും വ്യക്തമായ കൽപ്പനയുള്ളതാണ്. അതുകൊണ്ട്

ഇത് കരസ്ഥമാക്കാനും നാം പരിശ്രമിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതു കരസ്ഥമാക്കാൻ നമ്മിൽ ഒരു ആവേശം ഉണ്ടാക്കേണ്ട താണ്.

ഞാൻ ഓതിയ ആയത്തിൽ അല്ലാഹു അവന്റെ സ്നേഹം കരസ്ഥമാക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗമാണ് വിവരിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നത്. ഒരു മനുഷ്യൻ യഥാർത്ഥ വിശ്വാസിയായിത്തീരുന്ന ആ സ്ഥാനത്തേക്ക് ഇത് വഴികാട്ടുന്നു. അങ്ങനെ അവൻ അല്ലാ ഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കുന്നവനും റമദാനിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കുന്നവനുമായി മാറുന്നു. ഈ ആയത്തിനെക്കുറിച്ച് നാം കൂലങ്കശമായി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിന് തന്റെ ദാസരോടുള്ള സ്നേഹം നിർഗളിക്കുന്ന തായി കാണാവുന്നതാണ്. അതോടൊപ്പം അല്ലാഹു പറഞ്ഞു എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് തിരുനബി(സ) പറഞ്ഞ ഹദീസിന്റെ പൊരുളും മനസ്സിലാകുന്നു. അല്ലാഹു പറയുകയുണ്ടായി: ആരാണോ ഒരു ചാണ് എന്നോടടുക്കുന്നത് അവനിലേക്ക് ഒരു മുഴം ഞാൻ അടുക്കുന്നതാണ്. ഒരു കൈദൂരം എന്നോട ടുക്കുന്നവനിലേക്ക് രണ്ട് കൈദൂരം ഞാൻ അടുക്കുന്നതാണ്. എന്നിലേക്ക് നടന്നുവരുന്നവനിലേക്ക് ഞാൻ ഓടി അടുക്കു ന്നതാണ്. അവനോടുള്ള ദാസത്വത്തിന്റെ കടമ നിറവേറ്റാൻ ശ്രമിക്കുകയും അല്ലാഹുവിന്റെ ദാസരിൽ ഉൾപ്പെടാൻ ശ്രമി ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ദാസരോട് അല്ലാഹു ഈ രീതിയിലാണ് തന്റെ സ്നേഹം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത്.

ഈ ആയത്തിൽ പറയപ്പെട്ട ഇബാദീ(എന്റെ ദാസർ) എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ നിന്നും അല്ലാഹുവിന്റെ സ്നേഹമാണ് പ്രകടമാ കുന്നത്. എല്ലാ മനുഷ്യരുടെയും പ്രാർത്ഥനക്ക് ഞാൻ അടു ത്താണെന്ന് ഇവിടെ അല്ലാഹു ഉത്തരം നൽകുന്നില്ല. അല്ലാ ഹുവിലേക്ക് നടന്നടുക്കുന്നതിരിക്കട്ടെ ഒരു ചാണ് പോലും അടുക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്തവർ അവന്റെ ദാസരിൽ, (ഇബാദീ) എന്നു പറഞ്ഞതിൽ ഉൾപ്പെടില്ല. ഇവിടെ അല്ലാഹു എല്ലാ മനുഷ്യരേയും സംബോധന ചെയ്തു കൊണ്ടല്ല, അതല്ലെ ങ്കിൽ ബശർ എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ടല്ല പറയുന്നത്, മറിച്ച് യഥാർത്ഥ ദാസനായിത്തീരാൻ പരിശ്രമിക്കുന്ന ദാസനോ ടാണ് അല്ലാഹു പറയുന്നത്.

എങ്ങനെയാണ് യഥാർത്ഥ ദാസനായിത്തീരുക? ഇതി നായി നമുക്ക് നമ്മുടെ ജീവിത ലക്ഷ്യം കരസ്ഥമാക്കാനായി അല്ലാഹു ചെയ്യാൻ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളിലേക്ക് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടി യിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു: തങ്ങളുടെ സൃഷ്ടിപ്പിന്റെ ലക്ഷ്യം മനസ്സിലാക്കുന്നവരാണ് എന്റെ ദാസർ, അവർ ജീവി തലക്ഷ്യം എന്താണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുക മാത്രമല്ല ചെയ്യുന്നത്, അത് കരസ്ഥമാക്കാനായി രാപ്പകൽ പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യു ന്നു. അല്ലാഹു പറഞ്ഞ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُوْنِ എന്നതിലേക്ക് ശ്രദ്ധിക്കുന്നവരാണ് എന്റെ ദാസർ. ഞാൻ ജിന്നിനേയും മനുഷ്യനേയും സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നെ ആരാധിക്കാനായിട്ടാണ്. അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെതായ ദാസരായിത്തീരാനുള്ള യോഗ്യത എന്നത് ആരാധനയുടെ നിലവാരം ഉയർത്തുക എന്നതാണ്. സൃഷ്ടിപ്പിന്റെ ലക്ഷ്യം റമദാനിൽ മാത്രം അവർ ഓർക്കുമെന്നല്ല പറഞ്ഞത്. മറ്റു ദിവസങ്ങളിൽ ഇതിനെക്കുറിച്ച് ശ്രദ്ധിക്കില്ലെന്നും പറഞ്ഞി ട്ടില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ യഥാർത്ഥ ദാസരായിത്തീരാൻ ആഗ്ര ഹിക്കുന്നവർ എപ്പോഴും ഈ ലക്ഷ്യം മുമ്പിൽ വെക്കേണ്ട താണ്. നോമ്പ് കാരണം ആത്മീയതയിൽ കൂടുതൽ അഭി വൃദ്ധി കൈവരിക്കുമ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ സാമീപ്യം ലഭി ക്കാൻ മുമ്പത്തെക്കാൾ കൂടുതൽ ശ്രമം നടക്കുമ്പോൾ എന്നെ കുറിച്ച് ചോദിക്കുന്നവരോട് പറയുക; റമദാനിൽ ഞാൻ ഒന്നു കൂടി അടുത്ത് വന്നിരിക്കുന്നു. സ്വർഗകവാടങ്ങൾ തുറക്ക പ്പെടുമെന്ന് ഞാൻ മുൻ ഖുത്ബയിൽ പറഞ്ഞിരുന്നു. എന്റെ ദാസരായിത്തീരാൻ മുമ്പും പരിശ്രമിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വരോട് പറയാൻ വേണ്ടി അല്ലാഹു പറയുന്നു, ഈ ദിനങ്ങ ളിൽ ഞാൻ പ്രത്യേകിച്ച് ദാസരുടെ അടുത്താണ്. തന്റെ ദാസ രുടെ അടുത്തുള്ള അല്ലാഹു, ജീവനാഡിയെക്കാളും എപ്പോ ഴും അടുത്തുള്ള അല്ലാഹു, പൊതുവിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ദാസത്വം പൂർണ്ണമായും നിർവ്വഹിക്കാൻ പരിശ്രമിക്കുന്നവ ർക്ക്, രാത്രിയിൽ തഹജ്ജുദ് നമസ്ക്കാരത്തിനായി എഴുന്നേ ൽക്കുന്നവർക്ക് അല്ലാഹു ഏറ്റവും താഴെയുള്ള ആകാശ ത്തേക്ക് വരുന്നു.

റമദാനിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ കാരുണ്യവും സ്നേഹവും വളരെയധികം വർദ്ധിക്കുന്നു. ഇതിൽ നിന്നും ഫലമെടു ക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ. റമദാനിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ സാമീ പ്യം കരസ്ഥമാക്കാനായി ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പരി ശ്രമം, നോമ്പു കാരണം പല സമയങ്ങളിൽ ശീലമായിക്ക ഴിഞ്ഞ നഫലുകൾ, തഹജ്ജുദിലേക്ക് ശ്രദ്ധ തിരിയൽ, അല്ലാ ഹുവിന്റെ സാമീപ്യം ദൃശ്യമാകാനായി ചെയ്ത പരിശ്രമ ങ്ങൾ, ഈ ദിനങ്ങൾ ദർശിച്ച സാമീപ്യം, നമസ്കാരത്തിൽ കരസ്ഥമായ കൃത്യനിഷ്ഠത, വിശുദ്ധഖുർആൻ പഠിക്കാനും ഗ്രഹിക്കാനുള്ള താൽപര്യം, ദർസ് കേൾക്കുന്നതിലും അതി ൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിലും ഉണ്ടായിട്ടുള്ള താൽപര്യം ഇതിനെ യെല്ലാം തുടർന്നുകൊണ്ടു പോകുമെന്ന് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുക. തന്റെ ദാസരുടെ ഹൃദയാവസ്ഥ അറിയുന്ന അല്ലാഹു തന്റെ പ്രിയ പ്രവാചകൻ(സ)യോട് പറയുന്നു; ഇങ്ങനെയുള്ള എന്റെ ദാസരോട് പറയുക; ദാസത്വം നിലനിർത്താനുള്ള ഈ പരിശ്രമം നിലനിർത്തും എന്ന പ്രതിജ്ഞയോടു കൂടി എന്നോട് ചോദിച്ചാൽ റമദാനിൽ മാത്രമല്ല എപ്പോഴും നിങ്ങ ളുടെ സമീപസ്ഥനായിരിക്കുന്നു ഞാൻ. നിങ്ങൾ താത്കാ ലികമായാണ് ഇതിലേക്ക് ശ്രദ്ധ തിരിക്കുന്നതെങ്കിൽ നിങ്ങ ളുടെ ജീവിതം വിഫലമാണ്.

ഹദ്റത് മസീഹ് മൗഊദ് (അ) ഒരു സ്ഥലത്ത് പറയുന്നു. അല്ലാഹു തആലാ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത് അല്ലാ ഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ജ്ഞാനവും അവന്റെ സാമീപ്യവും കരസ്ഥമാക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യം കരസ്ഥമാക്കാനാണ്. مَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُوْنِ ഈ യഥാർത്ഥ ലക്ഷ്യം ശ്രദ്ധിക്കാതെ രാപ്പകൽ ദുൻയാവിനെ കരസ്ഥമാക്കുന്നതിൽ മുഴുകിയിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, എനിക്ക് ഇന്ന സ്ഥലം വാങ്ങ ണം, ഇന്ന കെട്ടിടമുണ്ടാക്കണം, ഇന്ന സ്വത്ത് സ്വന്തമായിരു ന്നെങ്കിൽ എന്ന ചിന്തയാണെങ്കിൽ അങ്ങനെയുള്ള വ്യക്തി ക്ക് അല്ലാഹു കുറച്ചുകാലം അവധി നൽകിയതിനു ശേഷം തിരിച്ചു വിളിക്കുകയല്ലാതെ മറ്റെന്താണ് ചെയ്യുക. പറയുന്നു: "മനുഷ്യഹൃദയത്തിൽ ദൈവ സാമിപ്യം കരസ്ഥമാക്കാനുള്ള ഒരു വേദന ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇതു കാരണം ആ വ്യക്തി അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നവനാ യിത്തീരുന്നതാണ്. ഈ ഒരു വേദന അവന്റെ ഹൃദയത്തിലി

ല്ലെങ്കിൽ ഭൗതികമായ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു മാത്രമുള്ള വേദന യാണെങ്കിൽ അവർക്ക് കുറിച്ച് അവധി ലഭിച്ചതിനുശേഷം നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതാണ്."

ഭൗതികമായ പ്രവർത്തികൾ ചെയ്യരുത് എന്നതല്ല ഇതിന്റെ അർത്ഥം. മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് ആ മഹാത്മാവ് പറയുന്നു. കൃഷിയിടമുള്ള ഒരു വ്യക്തി അതിൽ വിളയിറക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, വ്യപാരി വ്യാപാരം നടത്തുന്നില്ലെങ്കിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കടമ നിറവേറ്റാത്തവനാണ്. അതുകൊണ്ട് ദുൻയവിയായ ജോലികളും കൂടെ വേണം. അതോടൊപ്പം അല്ലാഹുവിലേക്ക് ശ്രദ്ധ ഉണ്ടാകുകയും വേണം. അല്ലാഹു മനുഷ്യനു വേണ്ടി നിർണ്ണയിച്ചിട്ടുള്ള സൃഷ്ടിപ്പിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം മറന്നു പോകരുത്.

അല്ലാഹുവിന്റെ സാമിപ്യം കരസ്ഥമാക്കാനായി ഒരു വേദന ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് പറയുന്നു, ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ് (അ) പറഞ്ഞതുപോലെ സൃഷ്ടിപ്പിന്റെ ലക്ഷ്യം അറിയുന്നതിന്നായി അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ജ്ഞാനവും അവന്റെ സാമിപ്യവും കരസ്ഥമാക്കേണ്ടത് അനിവാര്യമാണ്. ഈ സാമിപ്യം ലഭിക്കുന്നത് അത് കരസ്ഥമാക്കാനുള്ള വേദന മനുഷ്യനിലുണ്ടായിരിക്കുമ്പോഴാണ്. അത് കരസ്ഥമാക്കാനുള്ള ശ്രമമുണ്ടായിരിക്കണം. അല്ലാഹു പറയുന്നു: എന്റെ ദാസരേ! ഈ വേദന കരസ്ഥമാക്കാനായി പരിശ്രമിക്കുന്നവരെ! നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കുമ്പോഴാണ് ഈ പരിശ്രമം ജീവിതപഥത്തിൽ വരുന്നത്. നിങ്ങൾ എന്റെ ഓരോ വാക്കിലും ലബൈക്ക് പറയുന്നവരായി ത്തീരണം. ചുരുങ്ങിയ പക്ഷം സന്മനസ്സോടുകൂടി ഇതിനായി പരിശ്രമിക്കണം.

അബ്ദ് (യഥാർത്ഥ ദാസൻ) ആയിത്തീരാൻ ആരാധനയോടൊപ്പം മറ്റു പ്രവർത്തികളും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. മനുഷ്യൻ ബലഹീനനാണ്. മാനുഷികവൈകല്യങ്ങൾ കാരണം പോരായ്മകൾ സംഭവിക്കുന്നു. ഈ പോരായ്മയെക്കുറിച്ച് ഉടനെ അറിഞ്ഞിരിക്കണം. ഏതെങ്കിലും പ്രവർത്തിയിൽ കുറവു ണ്ടെന്നറിഞ്ഞാൽ അത് പരിഹരിക്കാൻ ഉടനെ പരിശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. തൗബ, ഇസ്തിഗ്ഫാർ എന്നിവയിലേക്ക് ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ട് ആ പോരായ്മകളെ അകറ്റാൻ ശ്രമിക്കുക. ഈ റമദാനിൽ നന്മ ചെയ്ത് ബാക്കി വർഷം മുഴുവൻ ഭൗതികകാര്യങ്ങൾക്ക് മാത്രമായി വിനിയോഗിക്കാം എന്ന് ചിന്തിക്കരുത്. അങ്ങനെ സൃഷ്ടിപ്പിന്റെ ലക്ഷ്യം തന്നെ മറന്നുപോകുന്ന ഒരവസ്ഥ ഉണ്ടാകരുത്. അടുത്ത റമദാൻ വന്നാൽ വീണ്ടും അല്ലാഹുവിന്റെ യഥാർത്ഥ ദാസനായിത്തീരാ മെന്നും സൃഷ്ടികളോടുള്ള കടമകളും സൃഷ്ടാവിനോടുള്ള കടമകളും നിറവേറ്റുന്നതിൽ അപ്പോൾ ശ്രദ്ധിക്കാമെന്നും കരുതരുത്.

അല്ലാഹു നോമ്പിനോടൊപ്പം മറ്റൊരു കൽപ്പന വെച്ചിട്ടുള്ളത് എന്റെ കൽപ്പനകൾ നിങ്ങളും പാലിക്കേണ്ടതാണെന്നാണ്. അതോടൊപ്പം നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അതല്ലാതെ അടുത്ത റമദാനെ കാത്തിരിക്കലല്ല. അടുത്ത റമദാൻ വരെ ഈ റമദാനിലെ നന്മകൾ നിലനിർത്തുകയാണെങ്കിലാണ് പ്രയോജനമുള്ളത്. അതല്ലാതെ ഈ റമദാനിൽ മാത്രം നന്മ ചെയ്ത് ഇനി അടുത്ത റമദാനിൽ ചെയ്യാം എന്നു കരുതി നന്മയെ കൈവിട്ടുകൊണ്ട് ഒരു കാര്യവുമില്ല. ഇതാണ് നമ്മുടെ ഉദ്ദേശ്യമെങ്കിൽ നമ്മുടെ സൃഷ്ടിപ്പിന്റെ ലക്ഷ്യം കരസ്ഥമാക്കാൻ നാം ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല. അല്ലാഹു ഇബാദീ എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് വിളിച്ച സജ്ജനങ്ങളുടെ ഗണത്തിൽ നാം ഉൾപ്പെടുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ട് അബ്ദായിത്തീരുക എന്ന പ്രവർത്തി അൽപം ദിവസങ്ങളുടെയോ മാസങ്ങളുടെയോ പ്രവർത്തിയല്ല. ഇതിന് നിരന്തരമായ പരിശ്രമത്തിന്റെ ആവശ്യമുണ്ട്. റമദാനിൽ ഒരു വിശ്വാസിക്ക് ഇതിലേക്ക് കൂടുതൽ ശ്രദ്ധയുണ്ടാകുന്നു. അതു കൊണ്ടാണ് നോമ്പിനോടൊപ്പം പ്രത്യേകിച്ച് ഈ കാര്യത്തി ലേക്ക് ശ്രദ്ധ ക്ഷണിച്ചിരിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോൾ ഇസ്‌ലാഹിലേക്ക് ശ്രദ്ധയുണ്ടായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇതിൽ അഭിവൃദ്ധി ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇതിൽ അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാകുന്നതെങ്ങനെ? അല്ലാഹുവിന്റെ യഥാർത്ഥ ദാസരായിത്തീരുന്നത് ഏങ്ങനെ? സൃഷ്ടിപ്പിന്റെ ലക്ഷ്യം കരസ്ഥമാക്കാൻ എങ്ങനെ പരിശ്രമിക്കണം? ഇതിനെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു പറയുന്നു.

صِبْغَةَ اللّٰهِ ۚ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ صِبْغَةً ۫ وَّنَحْنُ لَهٗ عٰبِدُوْنَ

അല്ലാഹുവിന്റെ നിറം സ്വീകരിക്കുക. നിറത്തിൽ ഉത്തമനായിട്ടുള്ളത് അല്ലാഹുവിനേക്കാൾ മറ്റാരാണുണ്ടാകുക. നമ്മൾ അവനെത്തന്നെ ആരാധിക്കുന്നവരാണ്.

സൃഷ്ടിപ്പിന്റെ ലക്ഷ്യം കരസ്ഥമാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അല്ലാഹുവിന്റെ നിറം സ്വീകരിക്കുന്നതിനും അവന്റെ ഗുണങ്ങൾ തങ്ങളിൽ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുമായി പരിശ്രമിക്കേണ്ടതും നിർബന്ധമാണ്. അപ്പോഴാണ് മനുഷ്യൻ യഥാർത്ഥ അബ്ദായിത്തീരുന്നത്. ഭൗതീക ബന്ധങ്ങളിൽപോലും ഈ നിറം സ്വീകരിക്കുന്നത് നമുക്ക് കാണാം. സ്നേഹബന്ധങ്ങളും രക്തബന്ധങ്ങളും എല്ലാം ഒരു ഭാഗത്ത് മാറ്റിവെക്കുക. അടിമ തന്റെ ഉടമയുടെ ഇഷ്ടം തന്നിൽ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതായി നമുക്ക് കാണാം. അതല്ലെങ്കിൽ അതിനായി പരിശ്രമിക്കുന്നത് കാണാം. ഈ ബന്ധങ്ങളിൽ ചിലപ്പോൾ പ്രകടനാത്മകത ഉണ്ടായെന്നു വരും. പൂർണ്ണമായും ഫലപ്രദമായെന്നും വരില്ല. ഇതു സംബന്ധമായ പല കഥകളും പ്രസിദ്ധമാണ്. ഒരു രാജാവിന് ഒരു ഭൃത്യനുണ്ടായിരുന്നു. രാജാവിന് എവിടെ നിന്നോ വഴുതനങ്ങയുടെ കറി ഉണ്ടാക്കി ക്കൊണ്ട് കൊടുത്തു. അതിനെ കുറിച്ച് വളരെയധികം പ്രശംസിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. അങ്ങനെ അതു തന്നെ അദ്ദേഹം ഭക്ഷിക്കാൻ തുടങ്ങി. രാജഭൃത്യൻ അതിനെ അമിതമായി പ്രശംസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അങ്ങനെ രാജാവ് നിത്യവും ഇത് എല്ലാ ഭക്ഷണത്തിനുമൊപ്പം കഴിച്ചതു കാരണം അദ്ദേഹം രോഗിയായി. പിന്നീട് രാജാവ് ഇതിനെ ഇകഴ്ത്തിപ്പറയാൻ തുടങ്ങി. അപ്പോൾ ഭൃത്യനും അതിനെ ഇകഴ്ത്താൻ തുടങ്ങി. രാജാവ് ചോദിച്ചു. ആദ്യം നീ ഇതിനെ വളരെയധികം പുകഴ്ത്തി ഇതിന്റെ മേന്മ പറഞ്ഞിരുന്നല്ലോ? ഇപ്പോൾ ഇതിനെ ഇകഴ്ത്തിപ്പറയാൻ കാരണമെന്താണ്? അപ്പോൾ ആ ഭൃത്യൻ പറഞ്ഞു. യജമാനരെ! ഞാൻ താങ്കളുടെ ഭൃത്യനാണ്. ഈ വഴുതനങ്ങയുടെ ഭൃത്യനല്ല. ഇതിനെയല്ല നിറം സ്വീകരിക്കുക എന്ന് പറഞ്ഞത്. ആ ഭൃത്യൻ ഉടമസ്ഥന്റെ നിറം സ്വീകരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. അല്ലാഹുവിന്റെ നിറം സ്വായത്തമാക്കുമ്പോൾ മനുഷ്യന്റെ ഇരുലോകവും ശരിയായിത്തീരുന്നതാണ്. ആകാശഭൂമികളുടെ ഉടമസ്ഥനായ അല്ലാഹുവിന്റെ നിറം സ്വീകരിക്കുന്നവൻ ഇരുലോകവും നേടുന്നവനായിത്തീ

രുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ സിഫത്തുകൾ സ്വായത്തമാക്കിക്കൊണ്ട് ഒരു ദാസൻ അല്ലാഹുവിന്റെ സാമീപ്യം പ്രാപിക്കുന്നു. ഒരു വിശ്വാസി ഈ നിറമാണ് തന്നിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നത്. അങ്ങനെ തന്റെ സൃഷ്ടിപ്പിന്റെ ലക്ഷ്യം അവൻ കരസ്ഥമാക്കുന്നു.

അല്ലാഹുവിന്റെ ദാസനായിത്തീരണമെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ സിഫത്തുകളുടെ പ്രതിരൂപമായിത്തീരാൻ ഒരു വിശ്വാസി ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. അല്ലാഹുവിന് ഇഷ്ടമുള്ള പ്രവർത്തികൾ ചെയ്യാൻ പരിശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. അല്ലാഹുവിന് ഇഷ്ടമില്ലാത്ത പ്രവർത്തികളിൽ നിന്നും വിട്ടുനിൽക്കാനും പരിശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. അപ്പോഴാണ് ശരിയായ രീതിയിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ദാസനായി മനുഷ്യൻ മാറുകയുള്ളു.

അല്ലാഹുവിന്റെ നിറം സ്വീകരിക്കാൻ പരിശ്രമിക്കുക എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞപ്പോൾ, അവന്റെ ഗുണങ്ങളുടെ പ്രതിരൂപമായി ത്തീരാൻ പരിശ്രമിക്കുക എന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ അതിന്റെ അർത്ഥം അതിനുള്ള കഴിവുകൾ മനുഷ്യന് അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്നാണ്. അവരവരുടെ വൃത്ത ത്തിൽ അവർക്കത് പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാം. മനുഷ്യന് അവന്റെ വൃത്തത്തിനകത്ത് മാലികിയ്യത്തിന്റെ പ്രകടനം കാഴ്ച വെക്കാവുന്നതാണ്. റഹ്മാനിയ്യത്തിന്റെ നിറവും സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണ്. റഹീമിയ്യത്തിന്റേയും റുബൂബിയ്യത്തിന്റേയും നിറം സ്വീകരിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. സത്താർ എന്ന രൂപവും അവന് പ്രകടമാക്കാവുന്നതാണ്. വഹ്ഹാബിന്റെ നിറവും സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണ്. സാധാരണ മനുഷ്യന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഈ ഗുണങ്ങൾ പ്രകടമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. പലരും ഈ സിഫത്തുകൾ പ്രകടമാക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ഗുണങ്ങളുടെ പ്രതീകങ്ങളാകണം എന്ന നിയ്യത്തോടുകൂടിയായിരിക്കില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയും സ്നേഹവും ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു വിശ്വാസിയുടെ ലക്ഷണം എന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ സ്നേഹം കരസ്ഥമാക്കാൻ ഈ ഗുണങ്ങൾ പ്രകടമാക്കേണ്ടത് നിർബന്ധമാണെന്ന് കരുതി അവനിലൂടെ ഈ സിഫത്തുകൾ പ്രകടമാക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തി കരസ്ഥമാക്കാൻ ഈ സിഫത്തുകൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടത് നിർബന്ധമാണെന്ന് അവൻ കരുതുന്നു. മനുഷ്യത്വത്തെ തിന്മയിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടുത്താൻ ഈ സിഫത്തുകൾ അനിവാര്യമാണെന്നും തന്റെ സൃഷ്ടിപ്പിന്റെ ലക്ഷ്യം കരസ്ഥമാക്കാൻ ഈ സിഫത്തുകൾ പ്രകടമാക്കേണ്ടതും അത്യാവശ്യമാണെന്നും മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ട് ഈ നിറം സ്വായത്തമാക്കുകയും അത് പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അത് പ്രതിഫലത്തിന് കാരണമായിത്തീരുന്നു. ഇത് അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയെ ആകർശിക്കുന്നതായിത്തീരുന്നു.

അല്ലാഹുവിന്റെ നിറം സ്വീകരിക്കാൻ കൽപ്പിച്ചതിനു ശേഷം പറയുന്നത് എന്റെ ദാസരെ നിങ്ങൾ ഇപ്രകാരം പ്രഖ്യാപിക്കുക وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ ഞങ്ങൾ അവനെത്തന്നെ ആരാധിക്കുന്നവരാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ സിഫത്തുകളെ സ്വീകരിക്കുന്നതും അവന്റെ നിറം സ്വീകരിക്കുന്നതും നാം അവന്റെ ദാസരായതുകൊണ്ടാണ്. അവന്റെ പ്രീതി നമുക്ക് വേണം. അവന്റെ ദാസ്യത്വമാണ് നമുക്ക് അമൂല്യമായിട്ടുള്ളത്. അവനെ ആരാധിക്കുന്നവരാണ് നാം. അവന്റെ കൽപ്പനകളനുസരിച്ച് ജീവിതം നയിക്കുന്നവരും നയിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരുമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ ജീവിതം ഒരു മാസം മാത്രമല്ല ഞങ്ങൾ കഴിച്ചുകൂട്ടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. മറിച്ച് ഞങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഓരോ നിമിഷവും തന്നെ ഈ രീതിയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടാനാണ് ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നതാണ്.

അതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ പവിത്രമായ മാതൃക നിലനാട്ടിക്കൊണ്ട് ഈ റമദാനിലൂടെ കഴിഞ്ഞുകടക്കാൻ നാം ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ സിഫത്തുകളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചുകൊണ്ട് ഈ റമദാനിലൂടെ നാം കഴിഞ്ഞുകടക്കുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ സിഫത്തുകളെ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ നടപ്പിൽ വരുത്തിക്കൊണ്ട് ഈ റമദാനെ നാം കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിനോടുള്ള ആരാധനയുടെ നേട്ടം പൂർത്തിയാക്കാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ട് ഈ റമദാനിലൂടെ നാം കഴിഞ്ഞു പോകുന്നതാണ്. ഈ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളെയും അടുത്ത റമദാനുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുമെന്ന് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തുകൊണ്ട് അതിനായി പരിശ്രമിക്കുന്നതാണ്.
فَإِنِّي قَرِيبٌ എന്ന സുവാർത്ത കേൾക്കുന്നവരായി നാം മാറും. أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ ദുആ ചെയ്യുന്നവന്റെ ദുആക്ക് ഉത്തരം നൽകുന്നവനാണെന്ന കാഴ്ചയും നാം കാണുന്നതാണ്.

അതുകൊണ്ട് ഈ സ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കാനായി നാം പരിശ്രമിക്കുകയും അതിനായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. നമ്മുടെ ദുആയുടെ പരിധി വെറും ഭൗതീക നേട്ടത്തിൽ മാത്രം പരിമിതമാകരുത്. മറിച്ച് അല്ലാഹുവിന്റെ സിഫത്തുകളെ നമ്മിൽ നടപ്പിൽ വരുത്തിക്കൊണ്ട് സൃഷ്ടികളോടുള്ള കടമാപാലനത്തിൽ ശ്രദ്ധ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും അല്ലാഹു കൽപ്പിച്ചിട്ടുള്ള നന്മകൾ സ്വായത്തമാകുന്നതിലേക്ക് ശ്രദ്ധ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും വേണം. അല്ലാഹു فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي എന്റെ വിളിക്കുത്തരം നൽകട്ടെ എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഒരു വിശ്വാസിയുടെ ശ്രദ്ധയെ തന്റെ കൽപ്പനകളിലേക്കും ക്ഷണിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഒരു വിശ്വാസിക്ക് തന്റെ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണെന്ന് ഉണർത്തുകയും ചെയ്തു. അപ്പോഴാണ് അവൻ പൂർണ്ണ വിശ്വാസിയായിത്തീരുന്നത്.

അല്ലാഹുവിന്റെ വിളിക്കുത്തരം നൽകുന്നവരിൽ ഏതെല്ലാം ധാർമ്മികമായ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളാണ് അല്ലാഹു ഇട്ടിട്ടുള്ളതെന്നും സൃഷ്ടികളോടുള്ള കടമയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഏതെല്ലാം ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളാണ് ഇട്ടിട്ടുള്ളതിനെക്കുറിച്ചും അൽപം ഞാൻ വിശദീകരിക്കുന്നതാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു: വിശ്വാസികൾ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنكَرِ എന്നതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ യഥാർത്ഥ ദാസർ നന്മയെക്കുറിച്ച് ഉപദേശിക്കുന്നവരും തിന്മയിൽ നിന്ന് തടയുന്നവരുമാണ്. ഇതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ സ്വയം നന്മ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരും തിന്മയിൽ നിന്ന് സ്വയം വിട്ടു നിൽക്കുന്നവരുമായിരിക്കുമെന്നത് വാസ്തവമാണ്. ഒരു യഥാർത്ഥ വിശ്വാസിയായിത്തീരാൻ പരിശ്രമിക്കുമ്പോൾ സ്വയം ആത്മപരിശോധനയ്ക്ക് തന്നെ വിധേയമാക്കുന്നതാണ്. സ്വയം ഒരാത്മപരിശോധന നടത്തുക എന്നതു തന്നെയാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ സിഫത്തുകളിലേക്കും അതിനെ സ്വാംശീകരിക്കുന്നതിലേക്കും നമ്മേ എത്തിക്കുന്നത്. ഈ പ്രവർത്തിയെല്ലാം

നിങ്ങൾ ചെയ്യണമെന്ന ഭാരിച്ച ഉത്തരവാദിത്വമാണ് ഒരു വിശ്വാസിയിൽ അർപ്പിതമാകുന്നത്.

റമദാനിൽ ദൈവഭയം മനുഷ്യനിൽ കൂടുതൽ ഉണ്ടാകുന്നു. അതോടൊപ്പം ഒരാത്മപരിശോധനയ്ക്ക് മനുഷ്യൻ തന്നെ വിധേയനാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു വിശ്വാസിയുടെ, ഒരു മുസ്‌ലിമിന്റെ, അല്ലാഹുവിന്റെ ദാസരായിത്തീരാനുള്ള അർത്ഥന നടത്തുന്നവന്റെ ഗുണനിലവാരം എത്രമാത്രമായിരിക്കണമെന്നാണ് അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നതിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുമ്പോൾ പവിത്രമായ മാറ്റം വരുത്തുന്നതിലേക്ക് ശ്രദ്ധ തിരിയുന്നതാണ്.

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ اَنْ تَقُوْلُوْا مَا لَا تَفْعَلُوْنَ എന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ നിർദ്ദേശത്തെയും എപ്പോഴും മുന്നിൽ കാണേണ്ടതാണ്. പ്രവർത്തിക്കാത്തത് പറയുക എന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ വലിയ പാപമാണ്. ഈ ദിനങ്ങളിൽ നമുക്ക് ഒരാത്മ പരിശോധന നടത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പ്രത്യേകിച്ച് എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളിലെയും ഭാരവാഹികളോടും കീഴ്ഘടകങ്ങളിലെയും കേന്ദ്ര വിഭാഗങ്ങളിലെയും ഭാരവാഹികളോട് ഞാൻ പറയുന്നത് എല്ലാവരും ഒരാത്മ പരിശോധന നടത്തുക. വഖ്ഫെ സിന്ദഗികളും ആത്മപരിശോധന നടത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പൊതുവിൽ ഓരോ അഹ്മദിയും ഒരാത്മപരിശോധന നടത്തുക. നാം ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ പ്രതികരണം നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലും പ്രകടമാക്കേണ്ടതാണ്. നന്മയെ ഉപദേശിക്കുകയും അതു പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനാണ് ഒരു സാധാരണ വിശ്വാസിയെ, ഒരു മുസ്‌ലിമിനെ സൃഷ്ടിച്ചതെങ്കിൽ അതിനായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവർക്കാണ് ഏറ്റവും കൂടുതൽ ഉത്തരവാദിത്വമുള്ളത്. നമ്മുടെ നിയ്യത്തുകൾ സംശുദ്ധമായിക്കഴിഞ്ഞാൽ മാത്രമെ ഈ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ ശരിക്കും നിർവ്വഹിക്കാൻ നമുക്ക് സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഓരോ കൽപ്പനയുമനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാൻ പൂർണ്ണമായും പരിശ്രമിക്കുമ്പോഴായിരിക്കും ഇത് നിർവ്വഹിക്കാൻ നമുക്ക് സാധിക്കുക.

ഭാരവാഹികളുടെ ആരാധനയുടെ നിലവാരം റമദാനിൽ മാത്രമാണ് ഉയർന്നതെങ്കിൽ, സാധാരണ ദിവസങ്ങളിലില്ലെങ്കിൽ ഇത് അവരുടെ വാക്കിലും പ്രവർത്തിയിലും ആ അന്തരം പ്രകടമാക്കുന്നതായിരിക്കും. ഇത് അല്ലാഹുവിന് തീരെ ഇഷ്ടമില്ല. ഞാൻ എല്ലാ മീറ്റിങ്ങുകളിലും പറയാറുള്ള ഒരു കാര്യമുണ്ട്. എല്ലാ ഭാരവാഹികളും, ഏത് ഘടകത്തിൽപ്പെട്ടവരാണെങ്കിലും അവരെല്ലാം തങ്ങളുടെ ആരാധന നിലവാരം ഉയർത്തുകയാണെങ്കിൽ, പള്ളിയിൽ വരാൻ തുടങ്ങിയാൽ ഇപ്പോഴുള്ള ഹാജർ നിലയെക്കാൾ പള്ളിയിലെ ഹാജർ നില രണ്ട് മൂന്ന് മടങ്ങ് വർദ്ധിക്കുന്നതാണ്. ഇക്കാര്യത്തിലേക്ക് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതേപ്പോലെ അല്ലാഹുവിന്റെ മറ്റു കല്പനകളിലേക്കും ശ്രദ്ധ തിരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതു കാരണം പല പ്രശ്നങ്ങളും സ്വയം പരിഹരിക്കപ്പെടുന്നതായിരിക്കും.

പ്രവർത്തനപഥത്തിൽ കൊണ്ടുവരേണ്ട പല കൽപ്പനകളുമുണ്ടെന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞിരുന്നു. അതിൽ ഒന്ന് വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ വരുന്നു. നിങ്ങൾക്കെതിരിലോ പ്രിയപ്പെട്ടവർക്കെതിരിലോ മാതാപിതാക്കൾക്കെതിരിലോ അടുത്ത ബന്ധുക്കൾക്കെതിരിലോ സാക്ഷി പറയേണ്ടിവന്നാലും സാക്ഷി പറഞ്ഞുകൊണ്ട് നീതിയെ ശക്തമായ നിലയിൽ നിലനാട്ടുക എന്നതാണ്. നാം പരിശോധിക്കുകയാണെങ്കിൽ പൊതുവിൽ ഈ ഒരു നിലവാരം നമ്മിൽ കാണില്ല. ഒരു ഭാഗത്ത് നാം ദുആ സ്വീകാര്യതയുടെ അടയാളം കാണാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ ദാസരിൽ ഉൾപ്പെടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതോടൊപ്പം സാക്ഷി പറയേണ്ടി വരുമ്പോൾ തന്റെ ബന്ധുക്കളെ പിടിക്കപ്പെടുന്നതിൽ നിന്നും എങ്ങനെ രക്ഷപ്പെടുത്താൻ കഴിയുമെന്നാണ് ചിന്തിക്കുന്നത്. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ നാമും നമ്മുടെ ബന്ധുക്കളും രക്ഷപ്പെട്ട് മറ്റുള്ളവരെ കുടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതായി കണ്ടുവരുന്നു. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഭാരവാഹികളെക്കുറിച്ച് പരാതിപ്പെടുന്നവർ എനിക്ക് ഇപ്രകാരം എഴുതാറുണ്ട്. താങ്കൾ ഈ ഭാരവാഹിയെക്കുറിച്ച് ജമാഅത്തിൽ ഈ പരാതിയുണ്ടെന്ന് താങ്കൾ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു. അതില്ലെങ്കിൽ ജൽസയിലും മറ്റും ഇന്ന കുറവുകളുണ്ടെന്ന് പറയുമ്പോൾ പൊതുവിൽ ആ ഭാരവാഹിയോ, വകുപ്പോ ഇസ്‌ലാഹ് വരുത്തുന്നതിന് പകരം ഈ പരാതി ആരാണ് നൽകിയത് എന്നാണ് അന്വേഷിക്കുന്നത്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇതായിരുന്നില്ല അവർ ചെയ്യേണ്ടത്. പരാതി നൽകിയത് ആരാണെന്ന് അന്വേഷിക്കുകയല്ല വേണ്ടത്. അത് നോക്കേണ്ടത് നിങ്ങളുടെ ജോലിയല്ല. വല്ല കുറവും ന്യൂനതയും പറഞ്ഞത് പോലെ ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് ദൂരീകരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുക. ഇല്ലെങ്കിൽ തന്നെയും ഇസ്തിഗ്ഫാർ ചെയ്യുക. ചെയ്യാത്ത തെറ്റുകൾ മൂലമുള്ള ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് അല്ലാഹു രക്ഷിക്കട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുക. അതിനു ശേഷം ശരിയായ റിപ്പോർട്ട് എന്താണെന്ന് നൽകുക. അതിനു ശേഷം പരാതിപ്പെട്ട വ്യക്തിക്ക് എങ്ങനെ എന്ത് മറുപടി നൽകണം എന്നതും നൽകണമോ എന്നതും എല്ലാം തീരുമാനിക്കേണ്ടത് എന്റെ ജോലിയാണ്. ഊമക്കത്തുകളാണെങ്കിൽ അതിനെ ജമാഅത്തിൽ പൊതുവിൽ പരിഗണിക്കാറില്ല.

ചുരുക്കത്തിൽ ഭാരവാഹികൾ തങ്ങളുടെ പ്രതിജ്ഞകളെയും അമാനത്തുകളെയും ശരിയാം വണ്ണം പൂർത്തിയാക്കുക. എന്നാൽ മാത്രമെ അവരെ ഏൽപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ അവർക്ക് നിർവ്വഹിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. സത്യസാക്ഷ്യം നൽകുക എന്നത് ആവശ്യപ്പെടുന്നത് ശരിയായ കാര്യം എന്താണെന്ന് അന്വേഷിച്ച് പരിഹരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുക എന്നതാണ്. അതല്ലാതെ പരാതിപ്പെട്ടവനെ തിരഞ്ഞു പിടിക്കലല്ല. പരാതിപ്പെട്ട വ്യക്തിയുടെ പേര് വെളിപ്പെടുത്തണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ അത് വെളിപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. പൊതുവിൽ ഞാൻ പറയാറുമുണ്ട്. എന്നാൽ മറ്റൊരു കാര്യം പുറത്ത് വന്നിരിക്കുന്നത് പരാതിപ്പെട്ടവനെ ഒതുക്കിക്കളയാനായി പിന്നീട് ശ്രമിക്കുന്നു എന്നാണ്. ഇതും തഖ്‌വയിൽ നിന്നും അകന്ന പ്രവർത്തിയാണ്. അമാനത്തുകളുടെയും പ്രതിജ്ഞകളുടെയും ശരിയായ നിറവേറ്റലല്ല ഇത്. അല്ലാഹുവിന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചുള്ള ശരിയായ പ്രവർത്തിയല്ലിത്.

അല്ലാഹുവുമായ ബന്ധം സ്ഥാപിക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ എല്ലാ മേഖലയിലും അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപ്പനയനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഭാരവാഹികളിൽ മാത്രം പരിമിതമല്ല ഞാൻ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ. അല്ലാഹുവിന്റെ അബ്ദായിത്തീരാൻ വേണ്ടി അവന്റെ എല്ലാ കൽപ്പനകളും നടപ്പിൽ വരുത്താൻ ഓരോ അഹ്മദിയും ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. തങ്ങ

ളുടെ വിശ്വാസത്തെ പൂർണ്ണമാക്കാനായി പരിശ്രമിക്കുക. തങ്ങളിൽ വിനയം ഉണ്ടാക്കുക. തങ്ങളുടെ ഉള്ളിലുള്ള അഹം ഭാവത്തിന്റെയും പൊങ്ങച്ചത്തിന്റെയും ബിംബങ്ങളെ തച്ചുടക്കുക. സത്യത്തിന്റെ ഉന്നത നിലവാരം സ്ഥാപിക്കുക. വിട്ടുവീഴ്ചയുടെയും ക്ഷമിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിന്റെയും ശീലം ഉണ്ടാക്കുക. പരദൂഷണത്തിൽ നിന്നും ഏഷണിയിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടുക. അമാനത്തുകളുടെ കർത്തവ്യം നിറവേറ്റാൻ ശ്രമിക്കുക. നീതി നടപ്പിൽ വരുത്തുക മാത്രമല്ല അതിനെക്കാളും കൂടുതലായി ഇഹ്സാൻ ചെയ്യുക. തുടർന്ന് ഈതായിതിൽ ഖുർബായുടെ അവസ്ഥ കൈവരിക്കുക. ഒരു വിധ പ്രതിഫലവും പ്രതീക്ഷിക്കാതെ സേവനം ചെയ്യുക. തങ്ങളുടെ ചുറ്റുപാടിൽ നിങ്ങൾ കാണുന്നവരോടും അയൽവാസികളോടും നല്ല രീതിയിൽ പെരുമാറുക. ഇതും ഇസ്‌ലാമിന്റെ അതിപ്രധാനമായ അദ്ധ്യാപനങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ്. വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെ ഒരു പ്രധാന കൽപ്പനയാണ്. അയൽവാസികളെക്കുറിച്ച് ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ് (അ) നൽകിയ വിശദീകരണവും ആ മഹാത്മാവ് അതിന് നൽകിയിരിക്കുന്ന വൈപുല്യവും നാം മനസ്സിലാക്കുകയാണെങ്കിൽ നമുക്കിടയിലുള്ള പല പിണക്കങ്ങളും ഇല്ലാതാകുന്നതാണ്. ഒരു വീടല്ല, നൂറ് വീടല്ല, അടുത്ത പട്ടണവും കടന്ന് അടുത്ത നാട് വരെ ഇത് വ്യാപിക്കുന്നതാണ്. മറ്റുള്ളവരോടുള്ള കടമ നിറവേറ്റുന്നതിലേക്ക് ശ്രദ്ധയുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. ഏഷണിയിൽ നിന്നും വിട്ടു നിൽക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. പരദൂഷണത്തിന്റെ ശീലം ഇല്ലാതായിത്തീരുന്നതാണ്. മരിച്ചു കിടക്കുന്ന സഹോദരന്റെ മാംസം തിന്നുന്നതിനോടാണ് ഇതിനെ അല്ലാഹു ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നത്. പരദൂഷണം എന്നത് എത്ര മാത്രം വലിയ പാപമാണ്. അതിനാൽ പരദൂഷണം പറയൽ എത്രമാത്രം വെറുക്കപ്പെട്ടതാണെന്ന് നോക്കുക. എന്നാൽ നമ്മളിൽ പലരുംതന്നെ ഒന്നും ചിന്തിക്കാതെ പരദൂഷണം പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവരെ ഇതിൽ നിന്നും വിലക്കുമ്പോൾ അവർ പറയുന്നത് ഈ ന്യൂനതകൾ അവരിൽ ഉള്ളതുകൊണ്ടല്ലെ ഞങ്ങൾ പറയുന്നതെന്നാണ്. ചില സദസ്സുകളിൽ ഇരുന്നും വീടുകളിൽ ഇരുന്നും ഭാരവാഹികളെക്കുറിച്ച് മോശമായി സംസാരിക്കുന്നു. അവരുടെ ന്യൂനതകൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ഇത് തെറ്റാണ്. ഇതും പരദൂഷണത്തിന്റെ വകുപ്പിൽ പെടുന്നതാണ്. ഞങ്ങൾ പറയുന്നത് കളവല്ലെന്നും അവരിൽ ഉള്ളതുകൊണ്ടല്ലെ പറയുന്നതെന്നുമാണ് ഇവർ പറയാറ്. തിരുനബി (സ) പറയുന്നു, നിങ്ങളുടെ സഹോദരൻമാരിൽ ഈയൊരു ന്യൂനതയുണ്ടെങ്കിൽ അവരുടെ അസാന്നിധ്യത്തിലാണ് നിങ്ങൾ ഇതു പറയുന്നതെങ്കിൽ ഇതു തന്നെയാണ് പരദൂഷണം എന്ന് പറയുന്നത്. അവരിൽ ന്യൂനത ഇല്ലാതിരിക്കുകയും എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ അവരെക്കുറിച്ച് ആരോപണം ഉന്നയിക്കുകയും ചെയ്താൽ ഇത് കറ്റുകെട്ടാണ്. അതിനാൽ ഈ തിന്മകളിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടേണ്ടതും നമ്മുടെ ഉത്തരവാദിത്വമാണ്. അപ്പോൾ മാത്രമെ നന്മയെ ഉപദേശിക്കുന്നവരിലും തിന്മയിൽ നിന്ന് തടയുന്നവരിലും നാം ഉൾപ്പെടുകയുള്ളൂ.

ചുരുക്കത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ എല്ലാ കൽപ്പനകളും നാം നടപ്പിൽ വരുത്തുമ്പോഴാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ വിളിക്ക് ഉത്തരം നൽകുന്നവരായി നാം മാറുന്നത്. ആദ്യം നാം സ്വയം ഇസ്‌ലാഹ് വരുത്തുക. അതിനു ശേഷം ദുൻയാവിനെ ശരിയാക്കുക. ഇതാണ് നമ്മുടെ ജോലി. അപ്പോഴാണ് നാം وَلْيُؤْمِنُوْا بِيْ എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുക എന്നതിന് പാത്രമായിത്തീരുക. അല്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ വിശ്വാസം പൂർണ്ണമായിരിക്കില്ല. അല്ലാഹു തആലാ فَلْيَسْتَجِيْبُوْا لِيْ എന്ന് പറഞ്ഞതിനു ശേഷം وَلْيُؤْمِنُوْا بِيْ എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ എല്ലാ കൽപ്പനകളുമനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നതിലേക്ക് നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ ക്ഷണിക്കുന്നു. ഓരോ പ്രവർത്തനവും തന്നെ വിശ്വാസത്തെ പൂർണ്ണതയിലെത്തിക്കണമെന്നും വിവരിക്കുന്നു. എല്ലാ പ്രവർത്തനവും അവന്റെ യഥാർത്ഥ ദാസരായിക്കൊണ്ട് നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതാണ്.

അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപ്പനകളനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാൻ നാം പൂർണ്ണമായും പരിശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ റമദാനിലെ അവസാന നാളുകളിൽ ഇപ്രകാരം പ്രതിജ്ഞ എടുക്കുക. ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ആത്മീയവും ധാർമ്മികവുമായ അവസ്ഥയെ ഉന്നത നിലവാരത്തിലെത്തിക്കാൻ പരിശ്രമിക്കുന്നതായിരിക്കും. ഇതിൽ നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായിരിക്കും إِنْ شَآءَ اللّٰهُ. ഈ റമദാനിൽ നാം ദർശിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങളെ എപ്പോഴും നിലനിർത്താൻ പരിശ്രമിക്കുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ ഫള്‌ലിനെ ആകർഷിക്കാനായി പരിശ്രമിക്കുന്നതാണ്, പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്നതാണ്. ഈ ബാക്കിയുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ യഥാർത്ഥ ദാസരായിത്തീരാൻ പൂർണ്ണമായും പരിശ്രമിക്കുന്നതായിരിക്കും. ദൈവസാമീപ്യം കരസ്ഥമാക്കാനുള്ള ഈ പരിശ്രമം റമദാനു ശേഷവും തുടർന്ന് കൊണ്ട് പോകുന്നതാണ് إِنْ شَآءَ اللّٰهُ. അല്ലാഹു നമുക്ക് അതിനുള്ള തൗഫീഖ് നൽകട്ടെ.

PRINTED BOOKS

To

From

Ahmadiyya Mission House
K.N.Road Karapparamba
Calicut -10

KHUTBA: HADRAT MIRZA MASROOR AHMED (atba)
on 2012 August 10 at : Baitul Futuh London
Translation: M.Nasir Ahmed Kodiyathur 09497343704

Typing: Tahir Ahmed & Semiyya Sulthana
Printed at: Digital Image Calicut.
Published by: **Majlis Khuddamul Ahmadiyya, North Kerala**